

Тримата инатчии.

(Народна приказка).

Трима другари като вървели единъ пътъ прѣзъ гората, срѣщналъ ги нѣкой си и ги поздравилъ.

Тѣ му отговорили и тримата и веднага се запрѣпирали.

— Тоя човѣкъ мене поздрави, казалъ единиятъ, ние съ него сме познати откога, откога!...

— Не тебе, ами мене поздрави, казалъ вториятъ. Ние съ него сме другари още отъ дѣтинство.

— Този човѣкъ не поздрави нито единия, нито другия отъ васъ, а поздрави мене, обадилъ се третия. Ние съ него сме стари приятели.

Прѣпирали се тримата другари, карали се и работата дошла вече до бой.

Тогава единъ отъ тѣхъ казалъ:

— Защо се караме! По-добрѣ да отидемъ при сѣддията. Нека той рѣши, кой отъ насъ има право.

И станали тримата, та при сѣддията. Той ги разпиталъ единъ по единъ, изслушалъ ги и казалъ:

— Понеже и тримата сте голѣми инатчии, има право онзи, който е най-голѣмия инатчиятъ между васъ.

И сѣддията почналъ да ги разпитва, кой какви инати е извършилъ.

Първиятъ почналъ:

— Единъ пътъ бѣхъ много боленъ и лѣкарьтъ бѣше ми забранилъ да ямъ яйца. Майка ми една заранъ бѣше сварила много и азъ грабнахъ едно. Но тъкмо що се готвѣхъ да го изямъ, вратата се тропна. Азъ се уплашихъ и го налагахъ цѣлото. Влѣзе лѣкарьтъ. Като видѣ, че ми е подута бузата, зачуди се и почна да ме разпитва, отъ що ми е станало това и ме помоли да си отворя устата.

Азъ му направихъ инатъ и нито проговорихъ, нито си отворихъ устата.